

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 24. januar 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0505
Dok.: CKV40920

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. december 2007 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straffemyndighed) (L 16).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straffemyndighed) (L 16):

”Vil den foreslåede generelle udvidelse af dansk straffemyndighed betyde, at Danmark også kan dømme en person for en forbrydelse, som personen allerede er dømt for i et andet land?”

Svar:

Mulighederne for at gennemføre en straffesag her i landet om en lovovertrædelse, som allerede har været pådømt i udlandet, er efter gældende ret reguleret i straffelovens § 10 a. Bestemmelsen fastlægger rækkevidden i dansk ret af princippet om *ne bis in idem* (”ikke to gange om det samme”) og angiver de nærmere betingelser for, hvornår en udenlandsk afgørelse udelukker en straffesag i Danmark om det samme forhold. Straffelovens § 10 a giver i dag mulighed for i visse tilfælde at gennemføre en straffesag her i landet, selv om det pågældende forhold allerede er pådømt i udlandet.

Med lovforslaget foreslås straffelovens § 10 a om *ne bis in idem*-princippet videreført med visse ændringer.

I forhold til den gældende bestemmelse foreslås det, at forbudet mod dobbelt retsforfølgning mere generelt skal gælde i forhold til straffedomme omfattet af internationale forpligtelser om anerkendelse af straffedommes retskraft frem for alene i forhold til straffedomme omfattet af særligt opregnede konventioner (jf. henvisningen i den gældende bestemmelse til den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger og til lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager, der gennemfører den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager).

Det foreslåede udtryk ”internationale forpligtelser” omfatter først og fremmest de konventioner, der udtrykkeligt er omfattet af den gældende bestemmelse, men bestemmelsen om *ne bis in idem* vil endvidere komme til at omfatte andre internationale forpligtelser om anerkendelse af straffedommes retskraft, som Danmark i fremtiden måtte påtage sig. Udtrykket vil herudover omfatte tilfælde, hvor forbudet kan støttes på en folkeretlig sædvane om *ne bis in idem*.

I forhold til den gældende bestemmelse foreslås forbudet mod dobbelt retsforfølgning udvidet til også at omfatte straffedomme afsagt i et andet land end gerningslandet (f.eks. i det land, hvor gerningsmanden er statsborger). Efter lovforslaget vil forbudet efter omstændighederne også omfatte domme, der er afsagt af tribunaler eller domstole, som er etableret ved en konvention mv., der ikke er tiltrådt af Danmark (f.eks. fordi Danmark ikke tilhører den kreds af stater, der ud fra deres geografiske tilhørsforhold har mulighed for at tiltræde konventionen).

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 10 a, stk. 2, kan der bl.a. foretages retsforfølgning her i landet vedrørende handlinger foretaget i den danske stat eller på dansk fartøj (jf. straffelovens § 6 om territorialprincippet) til trods for en allerede afsagt udenlandsk dom herom. Efter lovforslaget vil det komme til at fremgå udtrykkeligt af bestemmelsens ordlyd, at henvisningen til straffelovens § 6 også omfatter den udvidelse af territorialprincippet, der følger af straffelovens § 9 om virkningsprincippet. Herefter vil der trods en udenlandsk dom efter omstændighederne kunne ske retsforfølgning her i landet, hvis en handling, der er foretaget i udlandet, har (eller tilsigtes at have) en nærmere bestemt virkning her i landet.

Det foreslås herudover, at det som noget nyt skal være muligt at foretage retsforfølgning trods en allerede afsagt udenlandsk straffedom, hvis den udenlandske dom vedrører personer, som på gerningstidspunktet har tilknytning til Danmark (statsborgerskab, bopæl mv.), og som har foretaget handlinger, der omfatter seksuel udnyttelse af børn eller kvindelig omskæring, eller som har foretaget handlinger rettet mod et offer med tilknytning til Danmark.

Efter lovforslaget vil det som noget nyt endvidere være muligt at foretage retsforfølgning trods en allerede afsagt udenlandsk straffedom, hvis der efter en udenlandsk dom om frifindelse er afgivet en tilståelse eller fremkommet andre beviser, som gør, at det må antages, at vedkommende har begået den forbrydelse, der er pådømt i udlandet. Det foreslås, at retsforfølgning i disse tilfælde kræver Den Særlige Klagerets tilladelse, jf. forslaget til retsplejelovens § 985 a (lovforslagets § 2, nr. 1).

Endelig vil det efter lovforslaget som noget nyt også være muligt at foretage retsforfølgning trods en allerede afsagt udenlandsk straffedom, hvis en anerkendelse af den udenlandske dom vil være åbenbart uforenelig med danske retsprincipper. Det vil f.eks. efter omstændighederne kunne

være tilfældet, hvis den udenlandske straffesag alene er gennemført på skrømt med det formål at afskære andre stater fra retsforfølgning.

Hvis der her i landet pålægges straf for et forhold, som allerede er pådømt i udlandet, skal der både efter gældende ret og efter lovforslaget ske en nedsættelse af den danske sanktion, i det omfang den udenlandske sanktion er fuldbyrdet, jf. herved den gældende bestemmelse i straffelovens § 10 b, der foreslås videreført.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslaget til straffelovens § 10 a), og bemærkningerne hertil.